

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Scripnic Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bender din 16 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Scripnic Vitalie Nicolae,

născut la 03 septembrie 1989, originar din mun. Chișinău, domiciliat pînă la reținere în mun. Bălți, str. Bucovinei 111, odaia nr. 3.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 29 septembrie 2014 - pînă la 16 decembrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 18 noiembrie 2015 – pînă la 17 februarie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 16 decembrie 2014, Scripnic Vitalie a fost condamnat în baza art. 27, 317 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, la 2 ani 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2010, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Scripnic Vitalie, fiind condamnat prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2010 în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod

penal la 12 ani 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și executînd pedeapsa în Penitenciarul nr.12, mun. Bender, avînd intenția de a evada din penitenciar, la 23 septembrie 2013, aproximativ la ora 17³⁰, a pătruns pe acoperișul clădirii penitenciarului și a încercat să evadeze, pregătindu-se pentru a sări peste edificiile de pază în afara instituției penitenciare, însă acțiunile ilegale, din circumstanțe independente de voința lui, nu și-a produs efectul, fiind curmate în zona interzisă a penitenciarului, pe acoperișul blocului locativ, unde, colaboratorii instituției penitenciare l-au reținut.

3. Sentința n-a fost atacată pe căile ordinare de atac, astfel devenind irevocabilă.

4. Împotriva sentinței a declarat recurs ordinar inculpatul Scripnic Vitalie, care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri echitabile, deoarece nu se consideră vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate.

5. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, considerîndu-l inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) CPP.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsa nonprivativă de libertate.

Art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

Potrivit acestei norme, rezultă că pentru ca o parte să poată ataca cu recurs ordinar o hotărîre judecătorească, aceasta urma să o conteste anterior prin căile ordinare de atac.

Sentința Judecătoriei Bender din 16 decembrie 2014 nu a fost atacată de

către inculpatul Scripnic Vitalie cu apel în termenul prevăzut de lege și, prin urmare a devenit irevocabilă.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul penal constată că inculpatul în recursul declarat nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă a menționat că nu a comis infracțiunea imputată, în legătură cu ce solicită casarea hotărârii judecătorești și pronunțarea unei hotărâri echitabile.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat de Scripnic V. reiese că prevederile legii procesual penale nu au fost respectate de către recurent, care n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către autorul recursului.

Inculpatul solicită pronunțarea unei hotărâri echitabile, și în acest caz acesta era obligat prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat

împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sînt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, inculpatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală, și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Scripnic Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Bender din 16 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Scripnic Vitalie Nicolae*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti